

Küçük
Bir Adım

Hayat Yayınları: 406

Başarı Dizisi: 125

Kitabın Adı

Küçük Bir Adım

Kitabın Yazarı

Sadettin Doğanığit

Yayın Editörü

Esratur Bozdemir

© 2011, Hayat Yayıncılık İletişim, Yapım, Eğitim Hizmetleri ve Tic. Ltd. Şti.

Tüm yayın hakları anlaşmalı olarak Hayat Yayınları'na aittir.

Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

ISBN: 978-605-5365-39-4

Sertifika No: 12451

Bu kitap daha önce, "Başarı Kaf Dağı'nın Ardında mı?" adıyla yayımlanmıştır.

Baskı Yeri & Tarihi : İstanbul, 2012

Kapak Tasarım : Hüseyin Özkan

İç Tasarım : Esratur Bozdemir

Baskı & Cilt : Alioğlu Matbaacılık

Orta Mahallesi Fatın Rüştü Sokak

No: 1-3/A Bayrampaşa / İSTANBUL

Tel: (0212) 612 95 59 Fax: (0212) 613 09 83

Sertifika No: 11946

Hayat Yayın Grubu

Nişancı Mahallesi Davutağa Caddesi No: 26/1

34050 Eyüp - İstanbul

Tel: 0212 613 11 00 Faks: 0212 613 11 55

hayat@hayatyayinlari.com

www.hayatyayinlari.com

Küçük Bir Adım

şadettin Doğanyigit

Hayat

Sadettin Doğanyigit

Sadettin Doğanyigit, 1966 yılında Bolu'da doğdu. 1988 yılında Erciyes Üniversitesi İ.İ.B.F. İktisat Bölümünü bitirdi. Bir süre özel sektörde çalıştı. 1990 yılında Sayıştay'da *denetçi yardımcısı* olarak göreve başladı. 1992 yılında *Sayıştay Denetçisi* kadrosuna atandı.

1996 yılında, Fransa'da (Paris) OECD ve UNESCO Daimi Temsilciliklerinde meslekî konularda inceleme ve araştırmalarda bulundu. 1997 yılında Pakistan'da uluslararası düzeyde organize edilen *Audit of Procurement, Inventory & Contract Management* kursunu başarı ile tamamlayarak "Auditor General of Pakistan Performance Audit Wing" sertifikasını almaya hak kazandı. Bir süre İngiltere'de (Cambridge) eğitim gördü.

1999 yılında Sayıştay Baş Denetçiliđi; 2004 yılında Sayıştay Uzman Denetçiliđi görevlerine getirildi. Sayıştay bünyesinde üniversite, il özel idareleri ve belediyeler denetim birimlerinde görev yaptı.

Sayıştay Dergisi, Maliye ve Sigorta Yorumları Dergisi, Yaklaşım Dergisi, Terazi Hukuk Dergisi, Çağdaş Yerel Yönetimler Dergisi, Mülkiyeliler Birliđi Dergisi, Mali Hukuk vb. gibi süreli yayınlar ile çeşitli gazetelerde başta ihale işlemleri olmak üzere üç yüzü aşkın mali ve iktisadi konularda kaleme almış inceleme-araştırma yazıları ile makaleleri yayımlandı; 19. Türkiye Maliye Sempozyumu'nda bir tebliğ sundu; çeşitli kamu kurum ve kuruluşları, ticaret oda ve derneklerinde *belediye işlemleri, kamu mali yönetim, sözleşme hukuku ve kamu ihaleleri* konularında pek çok konferans, panel ve seminerlere konuşmacı olarak katıldı. Çeşitli hukuki ve mali dergilerin yayın ve danışma kurulu üyesidir. Ayrıca SAYDER ve Ankara YMM Odası üyesidir.

Seçkin Yayıncılık yayınları arasında kitaplaşan Belediye Sorunları Rehberi, Açıklamalı İctihatlı Sorun Çözümlü Kamu İhale Kanunu ve Kamu İhale Sözleşmeleri Kanunu, Yapım İhalelerine Teklif Hazırlama ve Deđerlendirme Rehberi, Mal Alım Rehberi, Açıklamalı İctihatlı Sorun Çözümlü Belediye Kanunu ve Büyükşehir Belediye Kanunu, İhale Sorunları Rehberi adlı eserleri bulunmaktadır.

Evlü ve üç çocuk babası olup İngilizce bilen yazar, hâlen Sayıştay Meslek Mensubu olarak görev yapmaktadır.

İçindekiler

Ön Söz / 7

1. Bölüm / Bilmek

Bilgelik Yolu / 11

Üçlü Filtre Kuralı / 13

Okumak: Hayatın Kabuğunu Çatlatmaktır / 15

Altın Vuruş / 18

Kano Yarışı / 20

Paha Biçmek / 22

Danışmanınızı Dikkatli Seçin / 24

2. Bölüm / İnsanî Gelişim

Bir Sevdadır Yaşamak / 29

Zekâ Ne İşe Yarar? / 32

Ölçü ve Sokrat / 35

Kuruş / 37

Sevdiklerinize Özel Armağanlar Verin / 40

Dilenci / 43

En Önemli An / 45

Bir Fincan Acı Kahve / 50

Su Moleküllerinin Büyük Sırrı / 53

Sevginin Tesiri / 56

Köle Ayaz'ın Düşündürdükleri / 59

Olayların İç Yüzü Farklı Olabilir / 62

Siz Hiç Ada Oldunuz mu? / 67

Kaz Duruşu / 69
Gün Doğmadan Neler Doğar / 72
Dostluk / 75

3. Bölüm / Kişisel Gelişim

Mükemmellik Yolu: Kaizen / 79
Başarı Kaf Dağının Ardında mı? / 82
Olumlu Düşünce / 85
Daha İyi Bir Beyin İçin... / 87
Çaresizseniz Çare Sizsiniz / 93
Tek Kollu Adam / 95
Motivasyon / 98
Camdan Tavanlarımız Olmasın / 100
Başarının Düz Ovaları / 102
Başarı Birilerinin Tekelinde mi? / 105
Modelleme Tekniği / 109
Vücut Saati / 112

4. Bölüm / Zaman ve Hayat

Zaman Yönetimi ve Büyük Taşlar / 119
Peter Drucker'in Hatırlattıkları / 121
Her İnsan Bir Nehirdir / 123
Bir Hayat Dersi / 126
Atış Menzili / 128
Hayata Yeniden Başlamak... / 130
Zaman Yönetimi: Ama Nasıl? / 133
Zaman Baskısı / 136
Hayat Yolcularıyla Söyleşi / 138
Hayatın Gizemi Üzerine / 142

Önsöz

“Her şey küçük bir adımla başlar.”

Her yeni gün, yeni bir başlangıç demektir.

Küçük bir adımla mutluluğa erişebilir, çevrenizde sevilen bir insan olabilir, küçük bir adımla arzuladığınız hedeflerinize ulaşabilirsiniz.

Bazen küçük bir adım, bir tohum olur; tonlarca ağırlığındaki bir ağacı başında taşır, tatlı meyveler verir. Bazen bir şahlanış olur; dünyayı etkisi altına alır. Bazen de bir sevgi halesi olur; havanın yayılışı kolaylığında gönüllere tesir eder.

İnsan her gün yeniden diriliyor. Yeni bir kâinat olarak güne başlıyor. Her doğan güneşle hayata taze başlangıçlar yapıyor. Her yeni gün, bize armağan edilen yeni bir fırsat demektir. Yaratıcımız, her gün taze bir başlangıç yapabilmemiz için her birimize yeni bir fırsat sunuyor.

Hâl böyle iken, küçük bir adımı biz kendimizden neden esirgeliyim ki?

Küçük, ancak kararlı bir adım -farkında olun veya olmayın- hayatınızı kökünden etkileyebilir.

Bu kitap, yaşamın tam merkezini, yani sizi anlatıyor. Bigâne kalamayacağınız, göz ardı edemeyeceğiniz, arkanıza dönüp gidemeyeceğiniz “siz”i...

Gelin!.. Bugün kendinize bir iyilik yapın. Hayatınıza küçük bir pencere açın. Bu kitabı okuyun...

Sonrası mı?

Kim bilir?..

Rahmetli Anneciđime...

1. Bölüm

Bilmek

*İlim okyanusunun kıyısında oynayan çocuktan farklı değiliz.
Kıydan açıldığımız ölçüde anladık ki okyanus;
bizim tasavvur ettiğimizden çok daha büyük,
ufuk, erişebileceğimizden çok daha uzakta.*

Newton

Bilgelik Yolu

*Öğrenmek pahalıdır,
ama cehalet çok daha pahalı.*

H. Clausen

Gerçek bilgelik nedir sizce? Bilmek mi, yoksa bilmediğini bilmek mi?

Az bilen, çok bilen, bir bilen, bildiğini bilmeyen ve bilmediğini bilen...

Sizleri soyut kavramlara boğarak sıkmak istemem.

En iyisi siz beyaz bir sayfa hayal edin... Hani çizgisiz ve boş olanı var ya, o cinsten bir şey. Dünyadaki tüm bilinmeyenleri toplayın. Ne kadar bilgelik gerektiren; fen, bilim, astronomi gerektiren; dahası, matematik, geometri gerektiren şey varsa... Tüm meçhulleri bu beyaz sayfaya hapsedin. Diğer bir ifadeyle kainatta ne kadar bilinmeyen husus varsa hepsini bu beyaz sayfa olarak farz edin.

Her türlü eğitim ve öğretim faaliyeti sonucunda erişebileceğiniz bilgelik düzeyini, o beyaz sayfa içindeki küçük bir noktadığını düşünün. Böylece tüm "bilebildikleriniz", bilinmeyenler dünyası içinde yerini almış olsun. Bilinmeyi temsil eden bu sayfa üzerinde kimimizin noktası küçük, kimimizinki ise büyük...

Ne oldu?..

Bilgelik noktamızın büyüklüğü ölçüsünde ve bilebildiklerimizin çokluğu nispetinde bilinmeyenleri daha yakından tanımış olmadık mı?

Bildiklerimizin artması bilinmeyenle olan dairesel çapımızı, dolayısıyla bilinmeyenle olan yüzeysel temasımızı artırdı. Bilinmeyenle olan çapımızın büyümesi ise, bizlerin, bilinmeyenler dünyasının gizemleri ile olan tanışıklığımızı artırdı. Ya da bizi cahilliğimizin farkına vardirtti.

Tam tersini düşünelim. Varsayalım ki; kainattaki tüm bilinmeyenleri temsil eden o beyaz sayfa içinde tüm bildiklerimiz küçük bir nokta olsun. Bu durumda bilinmeyenle olan dairesel çapımız küçük olduğundan, maalesef, o zaman her şeyi biliyor zannına kapılıyoruz. Bilmediğimizin farkına varamıyoruz. Çünkü, bilinmeyenleri kendi çapımız kadar tanıyoruz. Esasen bu husus öğrenmenin önünü tıkadığından ve kişisel başarıyı olumsuz etkilediğinden tehlikeli bir açmaz olarak değerlendirilmelidir.

Bu tehlikeyi görerek “Bir şey biliyorum o da hiçbir şey bilmediğimdir.” diyen Sokrat’ı, gerçek bilgiğe taşıyan sır, işte bu farkı fark etmiş olmasıdır.

Bana kalırsa öğrenmenin önündeki en büyük engel çokbilmişliğimizdir. Öğrenmek isteyen önce bilmediğini bilecek. Bilmediğini bilmeyen öğrenemez.

Şunu unutmayalım: Bilinmeyenle olan tanışıklığımız ölçüsünde bilmediklerimizin farkına varabilir ya da bilgiğe gidişin çalılı yollarından geçebiliriz.

Gerçek bilgelik, bilmediğini bilmektir. Çünkü, ancak bu şekilde fark edilebilir bilinmeyenler dünyasının engin derinliği ya da ancak o zaman öğrenilebilir gerçek bilgiğe giden yolun bu dürtükten geçtiği.

Üçlü Filtre Kuralı

*Dedikoducunun dili,
uçlarına ateş meşalesi bağlanmış
tilki kuyruğu gibidir.
Geçtiği yeri yakar.*

İngiliz Atasözü

Eski Yunan'da, Sokrat, bilgiyi elde etme ve saklamada seçici davranması sebebiyle büyük bir ün yapmıştır. Bir gün bir tanıdığı, büyük filozofa rastlar ve şöyle söyler:

- Senin en samimi arkadaşınla ilgili ne duyduğumu biliyor musun?

- Bir dakika bekle, diye cevap verdi Sokrat. Ve devam etti:

- Bana bir şey söylemeden evvel senin küçük bir testten geçmeni istiyorum. Buna "Üçlü Filtre Testi" denir.

- Üçlü Filtre?

- Doğru, diye devam etti Sokrat.

- Benimle arkadaşım hakkında konuşmaya başlamadan önce, bir süre durup ne söyleyeceğini filtre etmek, iyi bir fikir olabilir. Birinci filtreye 'Gerçeklik Filtresi' denir. Bana birazdan söyleyeceğin şeyin tam anlamıyla gerçek olduğundan emin misin?

- Hayır, tam anlamıyla gerçek olduğundan emin değilim, dedi adam. “Aslında bunu sadece duydum ve.... “

- Tamam, dedi Sokrat. “Öyleyse sen bunun gerçekten doğru olup olmadığını bilmiyorsun. Şimdi ikinci filtreyi deneyelim, ‘İyilik Filtresi’ni. Arkadaşım hakkında bana söylemek üzere olduğun şey iyi bir şey mi?”

- Hayır, tam tersi...

- Öyleyse... diye devam etti Sokrat. “Onun hakkında bana kötü bir şey söylemek istiyorsun ve bunun doğru olduğundan emin değilsin. Fakat yine de testi geçebilirsin, çünkü geriye bir filtre daha kaldı: ‘İşe yararlılık filtresi’. Bana arkadaşım hakkında söyleyeceğin şey benim işime yarar mı?”

- Hayır, işine yarar değil...

- İyi, diye devam etti Sokrat. “Eğer, bana söyleyeceğin şey doğru değilse, iyi değilse ve işe yarar, yani benim için faydalı bir şey değilse bana niye söyleyesin ki?”

Evet dostlar, belki her zaman duyacaklarınız için Sokrat’ın yaptığı gibi üç filtre kuralını uygulamanız mümkün olmayabilir. Ancak, duyduklarınız için bu kuralı tatbik edebilirsiniz.

Şu dünyadaki çatışma, önyargı ve husumetlerin çoğu dilden kaynaklanır. İyisi mi; siz siz olun, kelimelere fazla takılmayın. Size söylenenlerin gerçek olup olmadığını bilmiyorsanız, duyduklarınız hiç de iyi şeyler değilse ve üçüncü olarak size katkı sağlamıyor ise varın siz hiç duymamış olun.

Okumak; Hayatın Kabuğunu Çatlatmaktır

Okunacak en büyük kitap, insandır.

Hacı Bektaş Veli

“Bir gün bir kitap okudum ve hayatım bir kitabı okumaya dö-nüştü.” diyor Dr. Senai Demirci. Ve ardından ekliyor: “Okumak, hayatın kabuğunu çatlatmaktır. Okumak, gözümün gördüğüne razı olmamaktır. Okumak, gördüğümün gösterdiğine bakabil-mektir. Okumak, gözümün görmediğini görebilmektir.”

Okumayı bu cümlelerle betimleyen Demirci, “Söz gelimi” di-yor ve bir örnekle devam ediyor yazısına; “Şimdi karşıma ‘ağaç’ kelimesi getirildiğinde, ne ‘a’ya bakıyorum, ne ‘yumuşak ge’yi te-laffuz ediyorum; harfleri görür görmez, hiç üzerlerinde durma-dan derhal ‘ağaç’a atlıyorum. Hatta ‘ağaç’ kelimesini de görmüyör, doğrudan hayalimdeki bir ağaca tırmanıyorum.

Sonuç olarak, okuduğu o harikulade kitap hakkında şu ben-zetmeyi yapıyor Senai Demirci: “Kitap, hayatı bir çekirdeğe ben-zetiyordu. Çekirdek, adı üzerinde kendi adına var değildi. Ken-

di varlığını kendinden ibaret bilse ve keyfini bozmamak uğruna kabuğunu hiç çatlatmasaydı, onca zaman toprak altında çürüyüp kalacak ve yok olacaktı. Aksine, kendi kabuğunu kırıp, kendisini bir ağaç adına mahvetmesi, görünüşte aleyhine, gerçekte ise lehine idi. Mahvolduđu için, ağaç olarak hayat buluyordu.”

Okuduđunuz bir kitapla, sizin de hayatınızın kabuğunu çatlattığınız oldu mu? Veya bir gün bir yerde okuduğunuz bir makale ya da bir yazı, sizi de bir ağaca tırmandırttı mı?

Öte yandan okumanın/okuyabilmenin, hayatın en zor faaliyetlerinden biri olduğunu biliyor muydunuz? Yoksa, kolay olsaydı “Hayatta en zor iş okumayı öğrenmektir, onca uğraşıya rağmen benim bile kendimden memnun olduğum söylenemez.” der miydi hiç kitap kurdu Goethe? Ancak kitap, insan eğitimindeki en önemli araçlardan biridir. Hayvanlar mükemmel olarak, her şeyi öğrenmiş şekilde dünyaya gönderiliyor. Ya insan öyle mi? En basitinden kaşık tutmayı bile öğrenmek zorundayız. Yoksa Tarzan gibi meyvelerle yetinmek zorunda kalırız. Ademođlu, ölünceye kadar eğitime muhtaç şekilde yaşar. Dolayısıyla bir insana verilebilecek en büyük ceza bence, onu eğitimden mahrum bırakmaktır. Okumayarak bu cezayı kendimize layık görmeyelim.

İkinci Dünya Savaşı’nda yerle bir olan Almanya, Japonya gibi devletlerin günümüzde ekonomik ve sosyal yönden bizden daha iyi durumda olmalarının nedenlerinden en önemlisi; çok iyi bir kitap okuru olmalarıdır. Japonya’da ayakta kitap okumanın bile bir adı vardır. Bu eylem, “taşiyomi” kelimesiyle sözlüklerine girmiştir. Bir Japon yılda ortalama 20 kitap okur. Bizde senede 6 kişiye bir kitap düşüyor.

Yapılan bir araştırmaya göre; okumak niyetiyle başlanan her kitabın ancak yüzde onu tamamen okunup bitirilebiliyormuş.

Başlanan her kitabın yüzde doksanı giriş bölümünden sonra okunmuyormuş bile.

Şimdi isterseniz kendimizi test edelim. Bugüne değin, acaba, kaç kitabı tamamen bitirebildiniz? Sizin de şöyle bir giriş kısmını gözden geçirip, okumadan bir tarafa bırakıverdiğiniz okuma deneyimeleriniz oldu mu?

Yazımı bir anekdotla bitirmek istiyorum. Toplum olarak okumaya verdiğimiz değeri göstermesi açısından, ibretlik sözler duyarız zaman zaman. “Efendim, boş zamanlarınızı nasıl geçirirsiniz?” Cevap hazır: “Kitap okuyarak...”

Oysa, hayatın en dolu faaliyeti olan okumayı boş zaman işi olarak gören hayat görüşümüzü toplum olarak değiştirmemizin vakti geldi de geçmiyor mu sizce?